

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/101/2020
Identifikačné číslo spisu: 2615201962
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2615201962.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ U. M., bývajúceho v U. XX, 2/ Y. M., bývajúcej v U. XX, obaja zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Šumavská 3, proti žalovanému F. P., bývajúcemu v F., B. C. X. XXXX/XX, zastúpeného LAW FIRM, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Špitálska 10, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 11 C 130/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 10. júla 2019 sp. zn. 10 Co 19/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica rozsudkom z 15. novembra 2017 č. k. 11 C 130/2015 - 253 I. určil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností vedených Okresným úradom Skalica - katastrálny odbor, pre okres Senica, obec U., k. ú. U., zapísaných na liste vlastníctva č. XX ako parcely registra „C“, parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 469 m², parcela č. XXXX/X - záhrady o výmere 381 m² a stavby - rodinný dom so súpisným č. XX, postavený na parcele č. XXXX/X, obaja so spoluvlastníckym podielom 1/1, II. vo zvyšku žalobu zamietol, III. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, IV. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), § 37 ods. 1 až 3, § 38 ods. 1, 2, § 40a a § 49a Občianskeho zákonníka a vecne tým, že žalovaný nadobudol predmetné nehnuteľnosti od žalobcov kúpnu zmluvou, ktorá bola vložená do katastra nehnuteľností na základe povolenia vkladu zo 14. augusta 2013 pod č. Q. - XXXX/XX, o ktorej skutočnosti žalobcovia nemali vedomosť. Žalobcovia podpísali 22. marca 2012 úverovú zmluvu č. XXXX/X ako dlžníci s veriteľom Life asset Management, s.r.o., kde výška úveru mala byť 6 000,- eur a splatnosť úveru mala byť 22. apríla 2013. Spolu so zmluvou o úveru podpísali aj Zmluvu o zriadení záložného práva č. XXXX/X. Tento úver však žalobcovia nesplácali. Spoločnosť Life

asset Management, s.r.o. oznámila žalobcom, že 20. júna 2013 zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k zmene veriteľa a novým veriteľom sa stala spoločnosť MBC Global, s.r.o. Konateľom a jediným spoločníkom v tejto spoločnosti je F. P., brat žalovaného, ktorý bol svojho času konateľom a spoločníkom spoločnosti Life Asset Management, s.r.o. V mesiaci júni 2013 F. P. kontaktoval žalobcov a ponúkol im možnosť splácať dlžobu formou splátok vo výške 100,- eur mesačne a za týmto účelom ich vylákal na notársky úrad, kde žalobcovia s vedomím, že podpisujú dohodu o splátkach dlhu, zrejme podpísali kúpnu zmluvu, ktorou predali svoj dom žalovanému. Vykonaným znaleckým dokazovaním a výsluchom znalkyne mal súd bez pochybnosti preukázané, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy ani jeden zo žalobcov nemal spôsobilosť na právne úkony. Súd prvej inštancie uzavrel, že nedostatok spôsobilosti na právne úkony v dôsledku duševnej choroby je dôvodom absolútnej neplatnosti právneho úkonu. K tvrdeniam žalovaného, že znalecké posudky majú tendenčný charakter uviedol, že znalkyňa vypovedala, že posúdila právnu spôsobilosť žalobcov v inkriminovanom čase vlastným vyšetrením žalobcov, pričom zistila, že obaja mali v tom čase absenciu poznania a poznávacích schopností a samotná skutočnosť, že ani jeden z nich nemá záznam v zdravotnej dokumentácii o tom, že by v minulosti trpel nejakým duševným ochorením nemôže mať relevantný vplyv na ňou zistené závery v znaleckých posudkoch. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 ods. 2 C.s.p.

2. Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaného rozsudkom z 10. júla 2019 sp. zn. 10 Co 19/2018 rozsudok súdu prvej inštancie I. v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností vedených Okresným úradom Senica, katastrálny odbor, pre okres Senica, obec U., katastrálne územie U., zapísaných na liste vlastníctva č. XX ako parcely registra „C“, parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², parcela č. XXXX/X - záhrada o výmere 381 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvoria o výmere 129 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvoria o výmere 53 m² a stavby - rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na parcele č. XXXX/X a hospodárska budova, postavená na parcele č. XXXX/X v celosti, II. vo vzťahu k zamietajúcej časti veci samej odvolanie odmietol, III. žalobcom 1/ a 2/ priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, IV. štátu priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočné a presvedčivé, sa v celom rozsahu stotožnil. Odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa predovšetkým procesného postupu súdu prvej inštancie pri vykonávaní dôkazov vyhodnotil s ohľadom na obsah spisu za zjavne neopodstatnené.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ C.s.p. a z § 421 C.s.p. Namietal, že postupom súdov oboch nižších inštancií bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, pretože sa dostatočne (resp. vôbec) nevysporiadali so všetkými jeho námietkami, týkajúcimi sa spôsobilosti na právne úkony žalobcov v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy. V dôsledku uvedeného sú ich rozhodnutia arbitrárne a nepreskúmateľné. Ďalej namietal, že záver súdu prvej inštancie o tom, že ani jeden zo žalobcov nemal v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy z 5. júna 2013 spôsobilosť na právne úkony bol predčasný a nemal žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba ako procesne neprípustné odmietnuť (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Žalovaný prípustnosť svojho dovolania, posudzujúc ho podľa obsahu (čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1

C.s.p.), vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., keď tvrdí, že postupom súdov oboch nižších inštancií došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že sa nedostatočne vysporiadávajú so všetkými jeho námietkami, v dôsledku čoho sú arbitrárne a nepreskúmateľné.

7. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

9. Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1 Cdo 213/2019, 2 Cdo 190/2019, 3 Cdo 168/2018, 4 Cdo 3/2019, 5 Cdo 57/2019, 6 Cdo 33/2020, 7 Cdo 308/2019, 8 Cdo 152/2018).

10.1. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Súdov oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktorý v spätosti s potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich organickú, kompletizujúcu jednotu) sa vysporiadava so všetkými podstatnými odvolacími námietkami žalovaného a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií vyplýva, ako dospeli k záveru, že kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Je z nich zrejmé, z akých právnych úvah súdy vychádzali, keď dospeli k záveru, že nedostatok spôsobilosti na právne úkony (judikovanej alebo faktickej) v dôsledku duševnej poruchy je dôvodom absolútnej neplatnosti právneho úkonu a že žaloba žalobcov je preto dôvodná. Ich myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali.

10.2. Z uvedeného je teda zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru odvolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 C.s.p. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. K námietke žalovaného, že neboli vykonané všetky ním navrhnuté dôkazy, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu nevyplýva, že by konajúce súdy niektorý z navrhnutých dôkazov nevykonali, resp. že by

niektorý jeho návrh na vykonanie dôkazu zamietli, ale práve naopak, sám žalovaný na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie 17. októbra 2017 výslovne uviedla, že „nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania“.

12. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzatvára, že žalovaný neopodstatnene vytýka, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, a preto prípustnosť jeho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno vyvodit'.

13. V danom prípade žalovaný v dovolaní poukázal na dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 C.s.p. a v ďalšom obsahu dovolania sa zaoberal nesprávnym právnym posúdením prejednávaneho sporu prvoinštančným ako aj odvolacím súdom. V uvedenom dovolaní žalovaný, spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 432 až § 435 C.s.p., dovolacie dôvody nevymedzil tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

14. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a/ až c/ § 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 C.s.p. zakladá jeho prípustnosť. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z ustanovenia § 436 ods. 1 C.s.p. (aj v tejto súvislosti vid' 1 VCdo 2/2017). Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleneho pri právnom posudzovaní veci, ale významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C.s.p., resp. § 432 ods. 2 C.s.p.

15. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného v časti, v ktorej namietal vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a v časti, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 C.s.p., odmietol podľa § 447 písm. f/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.